

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/5/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113225497
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2113225497.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibianou Ťažiarovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, Industriestrasse 13C, 6300 Zug., Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Karadžičova 8, Bratislava, P.O.Box 205, proti žalovanému: R. H., narodený XX. X. XXXX, bytom M. XXX, o zaplatenie 538,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamieta.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 19. 9. 2013 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 538,62 eur, úroku z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 392,16 eur od 16. 12. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil titulom uzavretej zmluvy o vydaní a používaní kreditnej karty zo dňa 12. 12. 2007, ktorou bol veriteľom Všeobecná úverová banka, a.s. žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 12 000 Sk (398,33 eur), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach vo výške 400 Sk (13,28 eur). Z dôvodu neplnenia povinností žalovaným zo zmluvy bola vyhlásená predčasná splatnosť dlžného zostatku. Všeobecná úverová banka a.s. zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 12. 2011 postúpila pohľadávku voči žalovanému na Profidebt Slovakia, s.r.o. Žalovaná suma 538,62 eur pozostáva zo sumy 392,16 eur ako nesplatená istina, poplatkov vo výške 103,03 eur, úroku z dlžnej sumy 43,43 eur.

Žalovaný, ktorému bol návrh riadne doručený sa k nemu nevyjadril.

Podaním doručeným súdu dňa 17. 10. 2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS svoj vstup do konania na strane žalovaného, s ktorým vyjadril svoj nesúhlas právny predchodca žalobcu. Nakoľko Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS oznámila súdu dňa 23. 9. 2014, že vystupuje z konania, súd z dôvodu hospodárnosti nerozhodoval o námietke nesúhlasu so vstupom, keďže vedľajší účastník oznámil, že na vstupe netrvá.

Uznesením č. k. 8C/5/2014-59 zo dňa 28. 7. 2014 súd pripustil vystúpenie z konania žalobcu Profidebt Slovakia, s.r.o. a vstup Intrum Justitia Debt Finance AG ako žalobcu.

Právny predchodca a ani žalobca na výzvu súdu na špecifikáciu žalovanej sumy a jej príslušenstva, preukázania vyhlásenia mimoriadnej splatnosti nereagoval.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor), pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa najmä s návrhom zo

dňa 31. 7. 2013, Žiadosťou o aktiváciu pôžičkovej karty TRIANGEL č. 0021850143, s obsahom celého spisového materiálu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Dňa 12. 12. 2007 uzavrel právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 12 000 Sk (392,16 eur). Žalovaný sa zaviazal platiť splátky po 400 Sk (13,28 eur) mesačne poštovou poukážkou. Žalovaný podpisom žiadosti vyhlásil, že sa oboznámil s Obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 12. 2011 v spojení s dodatkom č. 1 zo dňa 8. 3. 2012 Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila na Profidebt Slovakia s.r.o. pohľadávku voči žalovanému. Túto skutočnosť Všeobecná úverová banka, a.s. oznámila žalovanému listom zo dňa 2. 2. 2012.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 1. 2014 Profidebt Slovakia s.r.o. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu.

Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 526 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi, ods. 2 ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Z výpisu z pôžičkovej karty Triangel žalovaného vyplýva, že za obdobie od 20. 12. 2007 do 31. 12. 2007 žalovaný výberom z bankomatu čerpal sumu 11 600 Sk/385,05 eur. Dňa 18. 1. 2008 uhradil sumu 400 Sk, dňa 21. 2. 2008 sumu 400 Sk, dňa 25. 3. 2008 sumu 400 Sk, Dňa 22. 4. 2008 sumu 400 Sk. Spolu zaplatil sumu 1600 Sk. Celkovo na karte mal debetné transakcie vo výške 15 226,25 Sk.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci, ods. 2 spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo

zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami, ods. 2 tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, ods. 2 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 3 spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Už právny predchodca žalobcu bol výzvou zo dňa 5. 2. 2014 vyzvaný, aby doplnil rozhodujúce skutočnosti v návrhu a najmä špecifikoval spôsob vyčíslenia žalovanej sumy s poukazom na konkrétne splátky zahrnuté v sume 392,16 eur, sumy 103,33 eur, a sumy 43,43 eur ako úroku, zároveň predložil doklad o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Žalobca reagoval na výzvu tým, že zaslal výpis z Pôžičkovej karty Triangel. Ku dňu vyhlásenia rozsudku žalobca žalobná návrh v zmysle vyššie uvedeného nedoplnil.

Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a žalovaným vznikol záväzkový vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v rámci ktorého mu veriteľ poskytol peňažné prostriedky do výšky úverového rámca a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobca však v súdenom prípade neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 538,62 eura s príslušenstvom, keď žalovaná suma mala podľa žalobcu predstavovať zvyšok nesplatenej istiny, zmluvné úroky a poplatky v zmysle cenníka. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný návrhom a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v návrhu v spojitosti s petítom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je premetom konania. Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie sumy 538,62 eura s príslušenstvom zo zmluvnej povinnosti žalovaného vrátiť vyčerpané peňažné prostriedky a zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky, z ktorých skutkových tvrdení vychádzal súd pri posúdení uplatneného nároku na zaplatenie sumy 538,62 eura po právnej stránke, jednak z aspektov významných pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy, ako aj pre posúdenie vecí samej podľa predpisov hmotného práva.

Podľa názoru súdu nebolo predovšetkým z obsahu návrhu a z listín priložených k návrhu zrejmé, koľko splátok úveru, kedy a v akej výške odporca veriteľovi zaplatil, so zaplatením, ktorých splátok úveru sa odporca dostal do omeškania. Preto nebolo možné posúdiť i opodstatnenosť nároku na zaplatenie istiny v sume 807,49 eura, keďže navrhovateľ neuviedol v návrhu výpočet tejto sumy, ani neposkytol súdu potrebné údaje na posúdenie správnosti jej výšky. Z rovnakého dôvodu nebolo možné posúdiť opodstatnenosť nároku na zaplatenie úroku v sume 43,43 eur, keďže v návrhu nebola uvedená celková výška úroku z úveru a zaplatené splátky dohodnutého úroku v zmysle zmluvy, ani obdobie, za ktoré je úrok uplatňovaný, jeho výška a pod. Napokon žalobca žiadal o zaplatenie poplatkov vo výške 103,03 eur, keď ani túto požiadavku bližšie nezdôvodnil, avšak ani nepreukázal individuálne dojednanie konkrétnych poplatkov medzi účastníkmi zmluvy z 12. 12. 2007. Žalobca bol vyzvaný zo strany súdu na doplnenie opísania rozhodujúcich skutočností, avšak na výzvu súdu nereagoval riadne, keď predloženie výpisu z karty nemožno považoval za preukázanie požadovaných skutkových okolností. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že žalobca je povinný uviesť presné údaje o tom, čoho sa žalobca domáha, nakoľko úlohou súdu nie je vytvárať skutkový stav z listín predložených žalobcom, čo ani nebolo v prejednávanej veci možné, keďže k návrhu bola priložená len zmluva o splátkovom úvere. Z obsahu spisu nebolo možné ani pri vynaložení maximálneho úsilia zo strany súdu zistiť, na základe akých skutkových tvrdení dospel žalobca k požiadavke na zaplatenie práve sumy 538,62 eura.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať opodstatnenosť nároku na zaplatenie sumy 538,62 eura s príslušenstvom. Žalobca neprodukoval žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne nároku na zaplatenie sumy 538,62 eura s príslušenstvom a z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca napriek márnemu poučení podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní nepredložil súdu a ani nenavrhol vykonať žiadne relevantné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jeho nároku na zaplatenie sumy 538,62 eura s príslušenstvom. Z obsahu samotného návrhu a zmluvy o úvere nebolo možné vytvoriť celkový prehľad o skutkovom deji sporu v nadväznosti na okolnosti vzniku nároku na zaplatenie sumy 538,62 eura s príslušenstvom. V konaní zistený skutkový základ neumožňoval súdu ustáliť vznik konkrétnej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 538,62 eura s príslušenstvom, a preto súd rozhodol v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričítal žalobcovi. Práve neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu malo vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Ďalej súd uvádza, že bolo možné iba vychádzať z predloženého výpisu z pôžičkovej karty Triangel, o čiastočnom splnení dlhu vo výške 1600 Sk, posledná úhrada dňa 22. 4. 2008. Ako aj skutočnosti, že žalovaný čerpal sumu 11 600 Sk, posledný výber dňa 31. 12. 2007. Celkovo boli vyčíslené debetné

transakcie vo výške 15 226,25 Sk vrátane poplatkov a úrokov. Vec bola tiež predmetom právneho hodnotenia k priznaniu uplatneného plnenia, osobitne vo vzťahu k postaveniu žalovaného ako dlžníka zo spotrebiteľského úveru a zo spotrebiteľskej zmluvy podľa občianskeho zákonníka, lebo jej charakter nasvedčuje tomu, že bola poskytnutá zo strany žalobcu ako dodávateľa - podnikateľa a žalovanému ako spotrebiteľa - nepodnikateľa, navyše bola predtlačená a v tomto zmysle hromadne predložená. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanému ako fyzickej osobe, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z uvedeného potom vyplýva, že právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy o úvere ňou založený je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. A to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z.. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g) ročnú percentuálnu mieru nákladov, preto predmetný úver v prípade splnenia povinnosti preukázania skutkových okolností uvádzaných vyššie, súd by považuje, spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Pričom žalovaný čerpal sumu 11 600 Sk a zaplatil sumu 1600 Sk, rozdiel suma 10 000 Sk/331,93 eur, a teda žalovaný ak by nebol vyššie uvedený dôvod na zamietnutie žaloby, bol mal povinnosť zaplatiť sumu 331,93 eur.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní, ods. 2 koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň, ods. 3 ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú

zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával

Podľa ustanovenia § 5b Zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Použitím námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Vznesením námietky premlčania zaniká nárok, t.j. vynutiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a ostatné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doma má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom ustanovená osobitná premlčacia doba. Keďže žalobcom uplatnený nárok je národom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa povinný prihliadnuť na premlčanie ex offo bez toho, aby sa žalovaná premlčania dovoľávala v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže ust. § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka a je ho nutné aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené Zákomom č.102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.5.2014. Vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovenie procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenie bol konajúci súd povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offo. Súd mal preukázané, že poslednýkrát žalovaný čerpal úver dňa 31. 12. 2007 a návrh podal na súd právny predchodca žalobcu dňa 19. 9. 2013. Súd považoval požiadavku na zaplatenie celej žalovanej sumy s príslušenstvom, teda aj sumy 331,93 eur za premlčanú v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Súd sa v konaní z dôvodu hospodárnosti nezaoberal dôvodnosťou vzniku omeškania a ani výškou úroku z omeškania, nakoľko návrh tak je uvedené vyššie ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, avšak vo veci plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil a ani zo spisového materiálu mu žiadna náhrada trov konania nevyplýva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.